

Departament d'Economia i Finances Direcció General d'Energia i Mines
Núm. 12768
Data 25 SET. 2008
Registre d'Entrada

**A LA DIRECCIÓ GENERAL D'ENERGIA I MINES
DEPARTAMENT D'ECONOMIA I FINANCES DE LA GENERALITAT DE
CATALUNYA**

En Ramon Carbonell Santacana, President d'**EolicCat**, Associació Eòlica de Catalunya, amb domicili al carrer Muntaner, 292, principal 2a., 08021 Barcelona, en nom i representació d'aquesta entitat,

EXPOSO:

Que, per mitjà d'edictes publicats en el Diari Oficial de la Generalitat núm. 5206, de 1 de setembre de 2008, es sotmet a informació pública el "*Projecte de decret regulador del procediment administratiu aplicable per a la implantació de parcs eòlics i instal·lacions fotovoltaïques a Catalunya*"; i es fixa un termini per presentar alegacions fins el 30 de setembre de 2008.

Que, consultat el text del referit Projecte de decret a la pàgina web del Departament d'Economia i Finances, en nom i representació d'EolicCat, passo a formular al respecte les següents,

A L·L E G A C I O N S

Primera.- Sobre la vigència del "Mapa d'implantació ambiental de l'energia eòlica a Catalunya"

En el cinquè paràgraf del Preàmbul del Projecte i en la seva Disposició addicional tercera, s'afirma i es disposa que les previsions del "*Mapa d'implantació ambiental de l'energia eòlica a Catalunya*", aprovat pel Decret 174/2002, d'11 de juny, tenen plena validesa i, per tant, aquest instrument s'ha de considerar vigent i no procedeix la seva revisió; això sens perjudici de tenir en compte també les directrius del Govern per a les infraestructures, aprovades per Acord 112/2006, de 5 de setembre, pel qual es designen les ZEPA i s'aprova la proposta de LIC. I d'acord amb aquesta consideració, la Disposició derogatòria del Projecte deroga el Decret 174/2002, llevat el seu article 6 pel qual aprova el Mapa esmentat.

Per més que sempre hem cregut injustificada i contraindicada la qualificació d'incompatible d'algunes zones, EolicCat no té pas voluntat de qüestionar ara el Mapa eòlic.

Ara bé, l'article 7.1 del Decret 174/2002 estableix que el període de vigència del Mapa és de 5 anys, de forma que, havent entrat en vigor el referit Decret l'endemà de la seva publicació al DOGC de 26 de juny de 2002, la vigència del Mapa es va esgotar el 27 de juny de 2007. Els interrogants que planteja el venciment d'aquest termini són varis: està actualment en vigor el Mapa eòlic?, s'ha d'entendre caducat fins que s'aprovi el nou Decret que el torna a posar en vigor? i, sobre tot, és possible que transcorregut el termini de vigència es torni a posar en vigor el Mapa caducat?. És cert que el principi d'*horror vacui* del que participa l'ordenament jurídic abona la contestació afirmativa a aquestes qüestions, però no en tenim una certesa plena.

En particular, la resposta a la darrera pregunta hauria de ser clarament afirmativa si es tractés de dues normes amb el mateix rang de decret del Govern. Però encara que formalment ho pugui semblar, materialment no és pas així. Tal i com es manifesta al paràgraf quart de l'exposició de motius del Decret 174/2002, el Mapa eòlic *"té la naturalesa de Pla territorial sectorial en haver-se tramitat d'acord amb el que disposen l'article 17 i següents de la Llei 23/1983, de 21 de novembre"*. Això vol dir que, per poder tornar a adquirir vigència, no n'hi ha prou que el nou Decret així ho disposi sinó que, a més de la tramitació habitual d'un decret del Govern, ha de seguir el mateix procediment pel qual fou tramitat el Mapa original d'acord amb els articles 18 i 19 de la Llei 23/1983 de política territorial.

Insistim que no estem qüestionant el Mapa. Ben al contrari, la preocupació d'EolicCat és la seguretat jurídica que, avui per avui i des la pèrdua de vigència del Mapa eòlic, està seriosament compromesa. En aquest sentit i entenent que el Mapa ja no està en vigor, hi ha ajuntaments que han iniciat expedients de modificació o revisió dels respectius plans d'ordenació urbanística municipal, per tal d'impedir que, en zones del seu terme declarades compatibles o d'implantació condicionada pel Mapa, no s'hi puguin establir parcs eòlics. I a l'inrevés, s'han presentat sol·licituds de parcs en zones incompatibles en el sobreentès, també, que el Mapa ja no és d'aplicació. D'una forma o altra, les ZDP són un desplegament del Mapa eòlic i, si el Mapa és qüestionat també, ho poden ser les Ordres de determinació de les ZDP com a instruments de planificació.

Per tal de garantir, doncs, la seguretat jurídica som del parer que la tramitació del Projecte –i en particular, la renovació de la vigència del Mapa– ha de respectar, respectar necessàriament el mateix procediment que es va seguir per aprovar el Mapa, la vigència del qual es manté. I tot i amb això, encara perviurà l'incertesa sobre els efectes del Mapa entre el 27 de juny de 2007 i la data en que el nou Decret entri en vigor.

Segona.- Sobre la naturalesa urbanística de les ZDP

Com ja hem apuntat en l'al·legació anterior en relació al Mapa eòlic/Pla territorial sectorial, considerem indispensable que es determini i reculli en el Decret el rang urbanístic de que gaudirien les ZDP, com a instrument de planejament. En tot cas, és imprescindible que es faci constar que les Ordres per les que s'estableixin les ZDP constitueixen desenvolupament del Mapa eòlic, doncs d'aquesta manera s'asseguraria la seva prevalença sobre la ordenació urbanística municipal corresponent i encaixaria amb la prèvia emissió, per part del Departament de Política Territorial i Obres Públiques, sobre la viabilitat urbanística i paisatgística de la zona.

Precisament perquè les ZDP han de constituir un desenvolupament del Mapa eòlic és tant decisiu el que s'apunta a l'al·legació anterior sobre la necessitat de donar la màxima seguretat jurídica a la vigència del Mapa com a Pla territorial sectorial.

Tercera.- Sobre l'abast territorial del Projecte i de les ZDP

Partint de la renovada vigència del Mapa, a la definició que l'article 4 del Projecte de fa les "Zones de Desenvolupament Prioritari" (ZDP), es precisa que es tracta d'àrees geogràfiques que

*"... el Mapa d'implantació ambiental de l'energia eòlica a Catalunya **qualifica com a compatibles** amb aquests activitat i que, més reuneixen els següents requisits: "*

Als efectes de la implantació ambiental de l'energia eòlica, el Mapa conté tres qualificacions: zones compatibles, zones d'implantació condicionada i zones incompatibles. Doncs bé, si fem una interpretació literal del Projecte les ZDP només es podran establir en zones compatibles, esdevenint les d'implantació condicionada en pràcticament incompatibles. Confirmaria aquesta interpretació literal el fet que, en les zones que no formin part d'una ZDP –compatibles o d'implantació condicionada– l'article 6 del Projecte disposa que només s'hi podran establir parcs amb un màxim de 5 aerogeneradors, una potència de 10 MW i que, com a mínim, estiguin situats a 2 km d'un altre petit parc eòlic.

D'imposar-se aquesta interpretació, el futur Decret incorreria en dues infraccions:

- a) Infringiria el mateix Mapa eòlic que declara vigent, atès que en cap cas el Mapa prohibeix l'establiment de parcs eòlics de més de 5 aerogeneradors o de més de 10 MW en zones d'implantació condicionada, sinó que es limita a condicionar-la a la corresponent

declaració d'impacte ambiental. I recordem que, sinó una posició jeràrquica superior, el Mapa sí que té sobre el procediment regulat pel nou Decret una posició de supremacia per raó de la matèria i del procediment.

- b) Infringiria l'objectiu del Pla de l'Energia de Catalunya 2006-2015 d'assolir 3.500 MW d'energia eòlica el 2015, puix que en el supòsit teòric que totes les zones compatibles fossin objecte de ZDP es podrien arribar a generar **400 MW** com a màxim, essent irrellevant la potència dels eventuais petits parcs en zones d'implantació condicionada. És a dir que, a tot estirar, el 2015, difícilment s'arribaria als 2.700 MW d'energia eòlica a Catalunya; al respecte, s'adjunta un informe tècnic. A més a més, amb aquesta limitada potència, serà impossible que Catalunya complimenti la Directiva 2001/77/CE que –segons que indica el mateix Preàmbul del Projecte– fixa, per a l'any 2010, fixa l'objectiu de promoure a la UE un 22,1% de l'electricitat bruta a partir de fonts d'energia renovables, i a Espanya, en concret, un 29,4%.

Ara bé si, enlloc d'una interpretació literal, en fem una de més amplia i *proeòlica*, i per “*zones compatibles*” s'entenen tant les que reben aquesta qualificació, com les que el Mapa qualifica de “*zones d'implantació condicionada*”, el resultat seria ben diferent i més favorable a la imprescindible generació d'energia a partir de fonts renovables. Demanem, doncs, que el Projecte s'esmeni en aquest sentit.

Certament, hi ha una tercera interpretació possible. Puix que el Mapa és en vigor i contempla zones d'implantació condicionada, l'establiment de parcs eòlics en aquestes zones del Mapa no es regiria pel nou Decret, sinó per les normes que regulen els diferents procediments d'autorització d'instal·lacions d'energia elèctrica, d'avaluació d'impacte ambiental, d'impacte paisatgístic, de projectes o plans urbanístics, de llicències ambientals, etc.. És una interpretació forçada, però en absolut impossible i legítimament defensable, sobre tot en ordre a assolir els objectius del Pla de l'Energia de Catalunya i els de la Unió Europea.

Finalment, cal afegir que, fins i tot per fer la interpretació restrictiva, la Disposició derogatòria del Projecte no es pot limitar a salvar la vigència de l'article 6 del Decret 174/2002, pel qual s'aprova el Mapa, sinó que cal mantenir en vigor el seu article 5 que defineix els tres tipus de zona: compatible, d'implantació condicionada i incompatible.

Quarta.- Sobre la necessitat d'acotar temporalment l'establiment de les ZDP

La Disposició transitòria segona del Projecte preveu que la primera Ordre del Conseller d'Economia i Finances d'establiment de ZDP es publicarà en el termini màxim de 4 mesos, a comptar des de l'entrada en vigor del nou Decret. Però això és com pràcticament no dir res, si no sabem quantes ZDP s'aprovarien en aquest termini i quantes en quedaran per aprovar i en quin termini. La indefinició temporal és doncs absoluta

Així les coses, davant al incertesa que aquesta situació genera, al nostre parer, cal adoptar expressament algun de les alternatives següents:

- (i) Que el Decret i la Ordre o Ordres d'establiment de les ZDP s'aprovin de manera simultània, sempre i quan contemplin l'establiment de la totalitat de les ZDP del territori (zones compatibles i condicionades, és clar).
- (ii) Que en el Decret s'estableixi un termini màxim entre l'entrada en vigor del mateix i la publicació de l'Ordre per la que s'estableixin les ZDP, sempre i quan la dita Ordre contempli l'establiment de la totalitat de les ZDP del territori.
- (iii) Que a partir de l'entrada en vigor del Decret i sense necessitat que es publiqui l'Ordre d'establiment de les ZDP, els promotors puguin seguir presentant les seves sol·licituds per la implantació de parcs eòlics, tot contemplant-se quin seria el règim aplicable a les mateixes, que d'acord amb la Disposició Transitòria del Decret entenem que hauria de ser el previst en el Capítol III del propi Decret que s'aprovés.
- (iv) Si el que en realitat s'està prenent és establir una "*moratòria*" en la implantació de nous Parcs eòlics, que així es faci constar expressament en el Decret.

Cinquena.- Sobre els criteris objectius de valoració de la resolució del concurs de cada ZDP

L'article 5.4 del Projecte preveu en la mateixa Ordre d'establiment de les ZDP es convocarà el corresponent concurs i s'aprovaran les bases del mateix. I, a aquests efectes s'estipula que, entre els criteris de valoració hi haurà d'haver, com a mínim, els següents:

- a) *Capacitat legal suficient, tècnica i econòmica del sol·licitat.*
- b) *Tecnologia a utilitzar en el projecte.*

- c) *Conjunt de compensacions que ofereixi el promotor de cada projecte sobre els territoris afectats per la implantació del parc eòlic, tant des del punt de vista d'afectació sobre el terreny on s'ubiquen les diferents instal·lacions, com d'afectació visual a l'entorn del parc eòlic.*

Doncs bé, en aplicació d'una consolidada i reiterada jurisprudència de la Jurisdicció contenciosa administrativa i de la doctrina dels òrgans consultius en matèria de contractació administrativa, aplicable a qualsevol altre procediment de licitació pública, la capacitat legal i la suficiència tècnica i econòmica dels licitadors no poden ser objecte de valoració, sinó que són condicions per a l'admissió dels concursants o per a la seva exclusió en cas d'incompliment. I la tecnologia del projecte resta compresa en la solvència tècnica –tampoc valorable, per tant–, envers la qual les bases del concurs s'han de limitar a establir unes característiques determinades i un rendiment a complimentar amb les diferents tecnologies que puguin existir.

I pel que fa a les compensacions territorials, el Decret hauria de precisar millor el seu contingut i deixar el seu establiment a l'Ordre de convocatòria en uns termes tant abstractes. La mateixa expressió de “*compensació*” fa pensar que –segons com es reguli a les bases– la valoració acabi essent una autèntica subhasta de contingut purament econòmic. Sens perjudici que sigui recomanable, doncs, que el Decret precisi millor aquest extrem, potser caldria emprar una expressió diferent, com ara “*programa social*”, en lloc de la de “*compensacions*” de connotació palesament crematística.

Sisena.- Sobre el pla especial i l'avaluació d'impacte ambiental

Després que, en preceptes anteriors del Projecte, es manté el dubte sobre si el procediment urbanístic dels parcs serà el dels projectes d'actuacions específiques d'interès públic en sòl no urbanitzable dels articles 47.4 i 48 del Text refós de la Llei d'urbanisme, TRLU, o bé el dels plans especials d'infraestructures de l'article 67.1 e) del mateix TRLU, els articles 10.3 i 11.3.3 deixen clara l'exigència del pla especial.

La qüestió que s'ha plantejat al respecte quan –ja sigui perquè el parc abasta més d'un municipi o bé perquè així ho exigeix el planejament municipal, és exigible un pla especial enlloc d'un projecte urbanístic– és la de si, aleshores, cal una doble avaluació ambiental. L'avaluació estratègica de la Directiva 2001/42/CE, de la Llei 9/2006 d'avaluació ambiental de plans i programes, LEAPP, i de l'article 115 del Decret 305/2006 de desplegament de la TRLU, per al pla especial; i l'avaluació d'impacte ambiental de la Directiva 85/337/CEE i del Text refós aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2008 sobre avaluació d'impacte ambiental de projectes, TREIA.

Fins ara i atès que els projectes de parc que han hagut de ser objecte de pla especial acostumen a comptar ja amb declaració d'impacte ambiental, DIA, i

fins i tot amb autorització administrativa, la Ponència Ambiental eòlica ha convalidat la DIA del projecte a efectes de l'avaluació del pla especial que s'ha hagut de tramitar posteriorment.

De totes formes, aquesta “convalidació” es venia fundant en l'argument que ara figura a l'article 14.4 del Projecte de decret, en el sentit que els plans especials d'infraestructures de l'apartat e) de l'article 67.1 TRLUC tenen per objecte l'execució directa d'obres; i, per tant, no estarien compresos entre els plans i programes subjectes a avaluació estratègica atès que, segons l'article 2 a) de la LAPP, només són aquells no susceptibles d'executar directament sinó que, segons l'article 3.2 de la Directiva 2001/42/CE, estableixen el marc per a autoritzacions posteriors de projectes subjectes a avaluació d'impacte ambiental per la Directiva 85/337/CEE.

Però és que resulta que, en el cas d'un parc eòlic, per més que es digui que ha de ser objecte d'un pla especial de l'article 67.1 e) TRLU, no es pot executar pas a partir de l'aprovació d'aquest pla urbanístic sinó que, per ser susceptible d'execució material cal, a més a més, l'autorització d'instal·lació d'energia elèctrica, l'aprovació d'un projecte executiu, fins ara la llicència ambiental municipal i, finalment, llicència municipal d'obres. I cal tenir esguard que l'apartat 1 c) de la Disposició transitòria sisena del TRLU exigeix, precisament, l'avaluació ambiental del “*planejament urbanístic derivat que es formuli per a la implantació en sòl no urbanitzable d'equipaments i serveis comunitaris no compatibles amb els usos urbans, d'instal·lacions i obres necessàries per a la prestació de serveis tècnics, ...*”, planejament derivat en el que quedarien palesament compresos els plans especials dels parcs eòlics.

Certament, la simultaneïtat de totes aquestes intervencions administratives, tal i com es regula en el Projecte de decret, assimila el resultat final a una autorització executiva. Però caldria que el nou Decret eòlic clarifiqués aquesta situació en ares, de nou, de la seguretat jurídica. No és que ens sembli malament el plantejament que fa el Projecte, ben al contrari, però és que hauria de ser jurídicament més segur.

Setena.- Sobre els petits parcs eòlics

Com ja s'ha dit abans, l'article 6 del Projecte disposa que, en les àrees que no formin part d'una ZDP només s'hi podran establir parcs amb un màxim de 5 aerogeneradors, una potència de 10 MW i que, com a mínim, estiguin situats a 2 km d'un altre petit parc eòlic.

Sens perjudici que **cal precisar si els petits parcs es poden instal·lar només en zones compatibles, en el sentit estricta del Mapa, no**

compreses en una ZDP, o bé també en zones d'implantació condicionada, aquest precepte és susceptible de dues interpretacions:

- 1^a.- La primera és la que es despendria d'entendre que s'està habilitant la presentació per part dels promotors de sol·licitud per a la implantació de parcs petits a tot el territori, des de l'entrada en vigor del Decret i en tant no es publiquin les Ordres per la que s'establiran les ZDP. Aquesta interpretació sembla en tot cas clara per a les zones d'implantació condicionada si hom entén que les ZDP només afectaran zones compatibles.
- 2^a.- La segona és la que es deriva d'interpretar que el que s'està contemplant és que només després que hagi sortit publicada l'Ordre d'establiment de les ZDP, es podrà llavors sol·licitar l'autorització dels projectes de parcs petits a la resta del territori no comprès en cap ZDP.

Si és aquesta segona interpretació la que des de l'Administració es vol donar i atès que, segons que es desprèn de la Transitòria segona del Projecte, la publicació de les Ordres de les ZDP serà esglaonada, a partir de la primera que es publicarà als 4 mesos de l'entrada en vigor del Decret, la situació que es podria crear seria que, un cop publicada la primera ZDP, és previsible que els promotors interessats en l'establiment de parcs eòlics petits presentin les seves sol·licituds per a tota la resta del territori. I ens preguntem llavors que passaria si posteriors Ordres d'establiment de ZDP incorporessin el territori en el que en pretenien la ubicació dintre de les ZDP. Altre opció seria que, des de l'inici, per part de l'Administració es publicuessin quines series les zones del territori que en cap cas s'incorporarien a les ZDP.

En conseqüència, segons el nostre criteri, l'article 6 del Projecte en relació a la seva Transitòria segons, s'haurien de clarificar per evitar interpretacions contradictòries o que puguin donar lloc a situacions de futura incertesa.

En un altre aspecte, el procediment previst per als parcs petits és massa complexa. Se'ls exigeix, en primer lloc una consulta al DMAH sobre la necessitat de sotmetre el projecte a avaluació d'impacte ambiental i, en particular, a un pronunciament del mateix Departament sobre la manca de necessitat d'estudi d'avifauna. En el cas que calgui la DIA, s'exigeix seguir el procediment dels articles 10 a 19 per als parcs grans; però res es diu sobre si no cal DIA però sí estudi d'avifauna. I si no cal DIA, el procediment a seguir és el dels articles 25 i 26 per a les instal·lacions fotovoltaïques; però per aquestes s'exigeix un Pla especial urbanístic que, per a un parc petit és excessiu.

Des d'EolicCat proposem que es valori la possibilitat d'eximir-los d'haver d'obtenir la Declaració d'Impacte Ambiental, tal i com venen fent altres

Comunitats Autònomes, així com de l'exigència de tramitar l'esmentat Pla especial, tot estipulant la suficiència de seguir el procediment previst per a l'aprovació de projectes d'actuacions específiques d'interès públic en sòl no urbanitzable, regulat a l'article 48 del Text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret Legislatiu 1/2005, de 26 de juliol, enquadrat en el procediment establert pels articles 25 i 26 del Projecte.

Vuitena.- Sobre el punt de connexió: solució tècnica adoptada per evacuar l'energia elèctrica produïda

A l'article 5.4 del Projecte s'estableix que les Ordres de determinació de les ZDP han de contenir la convocatòria del concurs i han d'aprovar llurs bases, afegint que aquestes bases han de definir, entre altres aspecte, *“les condicions d'implantació dels parcs eòlics, la potència màxima admissible i el punt de connexió a la xarxa elèctrica, ...”*

En relació a aquesta previsió envers la connexió a la xarxa elèctrica, entenem que es tracta d'un aspecte de substancial importància, doncs l'obtenció dels Informes necessaris per part de l'operador de la xarxa i la subscripció del corresponent contracte acostumen a constituir fites de difícil materialització per part de la majoria dels promotors.

És per això que, segons el nostre entendre, caldria que les bases aprovades contemplessin amb el màxim detall possible el referit punt de connexió, i que el mateix Decret s'establís la relació que hi ha amb tot el procediment d'accés i connexió a la xarxa i assenyales si aquest es troba totalment resolt als efectes del que estipulen els articles 52 a 66 del Reial decret 1955/2000, supòsit en el que l'Administració hauria de garantir la solvència del pacte previ amb l'operador de la xarxa de transport o de distribució. I també caldria precisar com s'articularia la definició del punt de connexió a la xarxa continguda en les bases del concurs respecte de la previsió legal de manca de reserva de potència.

D'altra banda, ens preocupa en particular que, si hom analitza el document del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç que porta per títol *“Planificación de los sectores de electricidad y gas 2008-2016”* i, en concret el llistat de subestacions de 400 kV i 220 kV programades a l'horitzó 2016, es comprova que les infraestructures dissenyades i incloses en part venen a suportar els 1.528,27 MW eòlics dels que, avui per avui, disposen d'autorització administrativa, però no pas els 777,15 MW que han superat el tràmit d'informació pública del Decret 147/2002; s'acompanya al respecte informe tècnic. Caldria, doncs, conèixer com es resoldrà la tramitació amb REE sense contravenir la reglamentació del sector elèctric, puix que essent la capacitat i el punt de connexió factors essencials en la determinació de les

ZDP, entenem que REE no podrà admetre sol·licituds d'accés sense que estigui resolt qui demana l'autorització administrativa.

Novena.- Sobre els procediments de concurs i d'autorització

Pel que fa al **procediment de concurs**, hem d'insistir en la infracció de l'ordenament jurídic que implica la valoració de la capacitat legal, tècnica i econòmica i de la tecnologia a emprar, que han de ser requisits d'admissió o exclusió, però no de puntuació a efectes d'adjudicació del concurs a la proposta més idònia. El termini de 3 mesos per a que la Direcció General d'Energia i Mines dicti la resolució de selecció és prou correcta i ajustada; tot i que no vindria malament que –a més de les causes generals de suspensió i pròrroga dels procediments administratiu–, el Decret contemplés expressament la possibilitat d'aquest processals en cas que, per causes no imputables als licitadors, el procés de selecció es demori més enllà del termini establert.

Quant al procediment d'autorització administrativa dels parcs comú i simultani amb el d'aprovació del projecte executiu, declaració d'impacte ambiental, informe d'integració paisatgística i aprovació del pla especial urbanístic, la seva tramitació també sembla prou àgil. A partir de la presentació de la sol·licitud per part dels promotors seleccionats en el concurs, el resum dels tràmits és el següent:

- **1 mes** per a l'aprovació inicial del Pla especial.
- **30 dies** –hàbils, equivalents a uns **35** naturals– per a la informació pública a tots els efectes.
- **1 mes** per a informes d'Administracions, organismes i empreses de serveis. Aquí convindria esmentar, expressament, els ajuntaments afectats que, si no i segons l'article 13.3 del Projecte, sembla que només puguin informar el Pla especial.
- **1 mes** per a informe de l'ajuntament o ajuntaments sobre el Pla especial.
- **15 dies** –hàbils, equivalents a uns **17** naturals– per a contestació per a contestació de les al·legacions i informes formulats en els tràmits anteriors.
- **2 mesos**, per a que la Ponència Ambiental eòlica emeti la DIA.

- **1 mes**, per a que l'òrgan competent en matèria d'energia dicti la resolució d'autorització administrativa, declaració d'utilitat pública i aprovació del projecte executiu.

Fins aquí i amb els terminis afegits de comunicacions internes, la tramitació arriba a sumar entre uns 9 mesos. Però arribats a aquest punt, **l'article 14.5 del Projecte no fixa el termini per a que el Departament de Política Territorial i Obres Públiques procedeixi a l'aprovació definitiva del pla especial urbanístic**. Que aquesta aprovació sigui la última d'aquest procediment complex ajuda a defensar que es tracta d'un pla que autoritza l'execució directa, als efectes de l'exempció de l'avaluació estratègica. Però convindria que el DPTOP també tingués un termini preestablert, sens perjudici dels supòsits de suspensió i pròrroga que preveu l'ordenament de procediment administratiu comú.

En un altre ordre, considerem igualment convenient que es contempli un mecanisme a seguir en cas que l'adjudicatari no completi amb èxit el procediment d'autorització del parc eòlic. Entenem que la solució a adoptar seria que resultés adjudicatari el promotor la sol·licitud del qual hagués quedat en "segona posició" a la hora de la valoració d'idoneïtat. No seria acceptable que la conseqüència de l'incompliment fos necessitat d'iniciar de nou tot el procediment de selecció.

Desena.- Sobre el procediment relatiu als forests

Atesa la ubicació dels parc eòlics és relativament habitual que, de forma total o parcial, s'hagin d'ubicar en forest de titularitat pública –normalment, municipal– inclosos en el Catàleg de Forest d'Utilitat Pública, establert per la Llei 6/1988, de 30 de març, forestal de Catalunya i, que per tant, resten subjectes a diferents autoritzacions –ara de al Direcció General de Medi Natural del DMAH– tant pel fa a llurs servituds i ocupacions, com a les actuacions inherents a l'execució del parc, com tales d'arbres i altres.

En principi, cal entendre que les autoritzacions de servituds i ocupacions són inherents a l'autorització administrativa del parc que, tant en el Decret actual com en el que està en Projecte, compten amb la intervenció del DMAH i de la seva Direcció General de Medi Natural en la Ponència Ambiental que emet el corresponent informe o declaració d'impacte ambiental; i que les posteriors autoritzacions de tales són actes deguts i automàtics a partir de l'aprovació del projecte d'execució. Però, en ocasions, cada cop més sovintejades la Direcció General de Medi Natural i els Agents Rurals que en depenen formulen més impediments quan es donen aquests situacions en forest d'utilitat pública. El nou Decret eòlic seria una bona ocasió per posar fi a aquests mals entesos i regular, amb el detall que calgui, els supòsits en que els parcs eòlics s'han d'implantar en forest d'utilitat pública

D'altra banda, hi ha hagut un canvi legislatiu la interpretació i l'abast del qual ens sembla que ha passat desapercebut a les diferents Administracions en competències en matèria de forests. D'acord amb l'article 11.1 del Reglament de Monts de 1962 els monts públics catalogats, de titularitat municipal, són béns patrimonials del respectiu Ajuntament; per bé que, en virtut de l'article 74.2 del Text refós de règim local de 1986, els de titularitat de les Diputacions provincials eren de domini públic. És a dir que, a partir de la Llei reguladora de les bases del règim local de 1985, els forests catalogats de titularitat municipal només podien ser de domini públic si eren comunals, perquè del contrari tenien la naturalesa de béns patrimonials o de propis. La Llei 6/1988, de 30 de març, forestal de Catalunya no qüestiona aquest règim jurídic. Ara bé, l'article 12 de la Llei estatal 43/2003, de 21 de novembre, de monts, conté una declaració de contingut ambigu quan diu que "*per raons de servei públic*" els forests inclosos en el Catàleg de Monts d'Utilitat Pública són de domini públic; i no queda clar si aquesta referència a les raons de servei públic l'ha de justificar i declarar cada ajuntament amb caràcter previ a reclassificació dels seus forests catalogats, de patrimonials en demanials, o bé que és una declaració imperativa i general. En tot cas, que els forests públics de titularitat municipal mantinguin la seva naturalesa de béns patrimonials o hagin esdevinguts de domini públic en virtut de la Llei 43/2003 és quelcom que cal clarificar.

Onzena.- Modificacions no substancials

L'article 19 del Projecte contempla com a modificacions no substancials la que, simultàniament impliqui el manteniment o disminució del nombre d'aerogeneradors, el manteniment o l'increment de la potència en un 5% com a màxim i que la reubicació dels aerogeneradors s'efectuï dins de la mateixa àrea geogràfica amb una tolerància de 500 m dins l'àmbit del pla especial aprovat, així com la repontenciació.

Essencialment, estem d'acord amb aquest supòsits de canvi no substancial. Tanmateix, entenem que convindria que l'augment de potència, com a supòsit de modificació no substancial, s'incrementés del 5% ara previst fins a un 10%. Així mateix, caldria que el procediment d'autorització que regula l'article 19 tingués un termini màxim de resolució transcorregut el qual el promotor pugui entendre autoritzada la modificació no substancial per silenci positiu.

Dotzena.- Sobre l'exigència de prestació de garantia provisional i definitiva

Com ja hem apuntat abans, un altre aspecte que caldria clarificar és l'encaix de l'exigència de garanties provisional i definitiva contingudes en el Projecte

de decret i l'aval la prestació del qual s'exigeix per tal de sol·licitar l'accés a la xarxes de transport i de distribució, de conformitat amb les previsions contingudes als articles 59 i 66 bis del Reial Decret 1955/2000, en la redacció donada pel Reial Decret 661/2007, de 25 de maig.

Segons el nostre parer, caldria aclarir si es tracta de garanties diferenciades o si bé s'ha d'entendre que les garanties previstes en el Decret fan referència a les exigides per la legislació estatal.

Cas que es tractés de garanties independents, entenem que ens trobaríem davant una exigència que no es podria considerar admissible, doncs s'estaria garantint dues vegades el mateix aspecte (atès que les garanties previstes per la legislació estatal es retornen amb l'acta de posada en funcionament de la instal·lació i que el Decret que ens ocupa preveu la necessitat de constituir la garantia provisional a l'inici del procediment de licitació i la definitiva per poder iniciar el procediment d'execució), tot comportant una càrrega excessiva pels promotors que, respectuosament, entenem que difícilment podrien sostenir.

Tretzena.- Sobre el contingut la transmissió de les autoritzacions.

L'article 17.2 del Projecte de decret estableix dos requisits que han de concórrer amb caràcter simultani per tal que les autoritzacions atorgades siguin transmissibles a tercers, en concret:

- a) El parc eòlic ha d'estar executat en la seva totalitat i comptar amb l'acta de posada en marxa definitiva, i
- b) L'adquirent ha de reunir les condicions exigides al transmitent.

A aquests dos requisits cal afegir el de l'article 17.3, en el sentit que la transmissió exigeix autorització expressa per part de l'òrgan competent en matèria d'energia, que haurà de resoldre en el termini màxim de tres mesos i en règim de silenci negatiu.

I s'afegeix que, a aquests efectes, es considerarà transmissió a tercers, les operacions de compravenda de més del 50% de les accions o participacions del capital social de l'empresa titular del parc eòlic, sempre que el titular del parc no disposi del més del 60% del capital de la companyia adquirent.

Doncs bé, atès que nos ens trobem davant una concessió administrativa ni de servei públic ni demanial, entenem que aquestes previsions podrien vulnerar el principi de la llibertat d'empresa, reconegut expressament per l'article 38 de la Constitució espanyola com a dret fonamental, per bé que amb protecció jurisdiccional ordinària, en els termes que és objecte de

garantia i protecció per l'article 2.1 de la Llei 21/1992, de 23 de juliol, d'Indústria.

Així les coses, no és possible limitar d'aquesta manera la lliure transmissió a través del Decret que ens ocupa, atès que el fet que ens trobem davant un dret fonamental el dota d'una posició preeminent en la mesura en que el legislador no pot desconeix el seu contingut essencial i únicament el pot delimitar i regular a través de normes amb rang de Llei, de conformitat amb el previst per l'art. 53.1 de la Constitució.

Catorzena.- Sobre la subjecció dels parcs al règim de comunicació de la Llei d'intervenció integral de l'Administració ambiental

En la vigent Llei 3/1998 i en el seu Reglament aprovat per Decret 136/1999 i els parcs eòlics figuren entre les activitats de l'Annex II.1 subjectes a llicència ambiental municipal previ informe o DIA de la Ponència Ambiental eòlica, previs també a l'autorització de l'òrgan competent en matèria d'energia, en els termes del Decret 174/2002. La veritat és que aquest Decret no es pronuncia sobre com ha de seguir el procediment de llicència ambiental de l'ajuntament, un cop s'ha atorgat l'autorització d'instal·lació energètica, indefinició que provoca no pocs maldecaps.

En el Projecte de Llei de prevenció i control ambiental d'activitats, posat a informació pública pel Departament de Medi Ambient i Habitatge, l'estiu de 2007, en ordre a la simplificació administrativa propugnada pel Govern, s'afrontava aquesta situació incloent els parcs eòlics en un nou Annex I.3 integrat per activitats subjectes a autorització d'òrgans de l'Administració de la Generalitat diferents al DMAH, però sotmeses a avaluació ambiental o altres tipus d'intervenció del Departament competent en matèria de medi ambient. D'aquesta forma aquestes activitats queden només subjectes a l'autorització substantiva de la Generalitat, sense que calgui una autorització o llicència ambiental addicionals, atès que la intervenció ambiental ja ha quedat garantida en el procediment de l'autorització substantiva. En les alegacions formulades per EolicCat en el període d'exposició al públic d'aquest Projecte de llei es mostraven essencialment favorables a aquest nou plantejament, sens perjudici que efectuéssim algunes precisions tècniques.

La nostra sorpresa és que, en la seva Disposició addicional segona, el Projecte de nou decret eòlic, enlloc de seguir la proposta de l'esmentat Projecte de prevenció i control ambiental d'activitats –cosa perfectament possible perquè els Annexos de la Llei 3/1998 es poden modificar per Decret–, adopta una solució diferent passant els parcs del règim de llicència ambiental municipal de l'Annex II.1 al de comunicació a l'ajuntament de l'Annex III.

Doncs bé, pot semblar que el règim de comunicació també és una forma de simplificació envers el de llicència municipal. Però resulta que, mentre estigui en vigor l'article 41.3 de la Llei 3/1998 el canvi és a pitjor i de "complicació" més que no pas de simplificació administrativa. Efectivament, en virtut d'aquest precepte:

"Els ajuntaments, en l'àmbit de llurs competències, poden substituir el règim de comunicació pel sistema d'establir la llicència d'obertura d'establiments per a determinades activitats de l'Annex III. Aquesta llicència municipal es tramita i es resol simultàniament amb la llicència urbanística quan és preceptiva. En el cas que la llicència urbanística no sigui preceptiva, el règim s'aplica a la llicència d'obertura d'establiments. Per acollir-se a aquest sistema cal aprovar prèviament un reglament municipal, que s'ha de subjectar a les bases següents:

- a) Ha d'establir les tipologies d'activitats incloses.*
- b) Ha de regular la documentació que ha d'acompanyar la sol·licitud de llicència urbanística.*
- c) Ha d'establir el tràmit específic d'informació veïnal.*
- d) En el que no regulen les lletres a, b i c, regeix la legislació de règim local." (article 92 del Reglament d'obres, activitats i serveis dels ens locals).*

La major part d'ajuntaments de Catalunya s'han acollit a aquesta potestat i han aprovat ordenances i reglaments municipals en virtut de les quals el règim de comunicació de les activitats de l'Annex III esdevé règim de llicència d'obertura d'establiment. I, per acabar-ho d'adobar, amb un procediment, requisits i documentació que poden ser perfectament diferents a cada municipi, encara que s'ha imposat l'ordenança tipus de la Diputació de Barcelona tanmateix amb una tramitació força complicada.

El nostre suggeriment és, doncs, que la Disposició addicional segona es modifiqui en el sentit, senzillament de modificar l'Annex II.1 del Decret 136/1999 i suprimir el codi 1.11 "Parcs eòlics" que, en conseqüència restarien exclosos de l'aplicació del Decret 136/1999 i de la Llei 3/1998. Això en el ben entès que la intervenció del DMAH ja queda prou garantida en el procediment d'elaboració de les ZDP, de selecció dels promotors en cada ZDP i en la DIA de cada parc.

Quinzena.- Sobre les torres de mesurament de vent

Aquí som a les mateixes. La situació actual –que no és pas exagerat de *kafkiana*, de torres de mesurament que els ajuntaments i les comissions territorials d'urbanisme sotmeten al procediment de projecte urbanístic dels articles 47.4 i 48 TRLU– es pretén superar en la Disposició addicional primera del Projecte de decret establint que per a la instal·lació temporal d'aquestes torres només cal una autorització de la Direcció General

d'Energia i Mines, però afegint que “... *estan subjectes al règim de comunicació al corresponent Ajuntament*”. Si no es precisa res més, els ajuntaments poden entendre, perfectament, que l’habilitació de l’esmentat article 41.3 de la Llei 3/1998 els permet convertir aquesta comunicació en subjecció a llicència municipal. Caldria, doncs, que aquesta Disposició addicional precisés que l’autorització de l’òrgan competent en matèria d’energia permet l’execució directa de la torre sens cap altre intervenció urbanística, ambiental ni administrativa municipal, i que la comunicació a l’Ajuntament l’efectuarà, no el promotor, sinó l’òrgan competent en energia a efectes d’estricta informació entre Administracions públiques.

Setzena.- Sobre el règim transitori de les sol·licituds en tràmit.

La Disposició transitòria primera del Projecte de Decret estipula que el règim aplicable per les sol·licituds d’autorització administrativa de parcs eòlics presentades amb anterioritat a l’entrada en vigor del nou Decret “, *que no haguessin estat sotmeses al tràmit d’informació pública previst a l’article 14 del Decret 174/2002, d’11 de juny, regulador de la implantació de l’energia eòlica a Catalunya, es tramitaran d’acord amb el procediment regulat en aquest Decret*”.

És d’interès la precisió que el tràmit d’informació pública esmentat és el de l’article 14.2 del Decret 174/2002. És a dir, l’exposició pública simultània per als procediments de la llicència ambiental municipal, de l’avaluació d’impacte ambiental i de l’autorització administrativa d’energia, i no la relativa als procediments urbanístics d’actuació en sòl no urbanitzable de l’article 48 TRLUC o de pla especial. En definitiva que, les sol·licituds que hagin superat aquest tràmit d’informació pública –encara que tinguin pendent la informació pública urbanística, es continuaran regint pel procediment del Decret 174/2002 i pel règim de llicència ambiental municipal de la Llei 3/1998; mentre els que no hagin superat la referida informació pública de l’article 14.2 del Decret 174/2002 passaran a tramitar-se pel “*procediment regulat en el nou Decret*”.

Si fos així hi ha una paradoxa evident: si el procediment del futur Decret pretén ser més àgil que l’anterior, què motiva que les instal·lacions que van més “avançades” s’hagin de seguir tramitant per un procediment que es considera més complex, amb una tramitació urbanística i paisatgística totalment ignorada pel Decret 174/2002 i amb una llicència ambiental municipal de la que aquest Decret no diu res més un cop atorgada l’autorització administrativa.?

Però més preocupant seria que l’explicació d’aquesta paradoxa fos la de que, en realitat, el procediment que es pretén imposar a les sol·licituds que no ha superat la informació pública esmentada no és el del Capítol III del nou

Decret (arts. 10 a 19 del Projecte), sinó també el previ procés de selecció per concurs prèvia determinació de les ZDP, cosa que equivaldria a la caducitat del procediment iniciat, a la suspensió del seu nou tràmit fins que es publiquin les ZDP i, fins i tot, la impossibilitat de fer-ho mai per aquells parcs ara en tràmit en àrees geogràfiques no compreses en una ZDP o que, segons el nou Decret, no ho podran estar perquè es tracta de zones d'implantació condicionada del Mapa eòlic.

Aquesta darrera incògnita envers la no inclusió en una ZDP també es planteja envers els projectes de parc que sí han superat el tràmit d'informació pública de l'article 14.2 del Decret 174/2002 i, per tant, és una qüestió que exigeix un clarificació general com a règim transitori.

En tot cas, si el que es pretén en el Projecte de decret és que les sol·licituds que no ha superat la referida informació pública passin, ja no al nou procediment d'autorització, sinó al previ procediment de selecció per concurs en les futures ZDP, seriem davant d'una palesa infracció del principi d'interdicció de la irretroactivitat de les normes restrictives dels drets individuals, consagrat a l'article 9.3 de la Constitució espanyola. Però és que si advertim que, en bona part dels supòsits en els que el procediment d'un parc no ha superat la informació pública de l'article 14.2 del Decret 174/2002, les causes d'aquesta demora no són imputables al promotor, sinó a l'Administració o als titulars de les xarxes de transport o distribució, la situació podria ser encara més greu, puix que se'n podrien derivar responsabilitats patrimonials administratives i civils.

En un altra ordre el règim transitori del nou Decret ens preocupa també especialment quant als efectes que pugui tenir sobre altres parcs eòlics i promotors que es troben en una situació diferent a les ara comentades. Ens estem referint a aquelles sol·licituds d'autorització administrativa per a la instal·lació de parcs eòlics que han estat arxivades per part de la Generalitat per no disposar de punt de connexió i que contra la resolució d'arxiu de les mateixes, s'ha interposat els corresponents recursos davant la Jurisdicció contenciosa administrativa.

La nostra preocupació recau en quins efectes podria tenir tant per als promotors com per l'Administració el fet que els dits recursos es resolguessin estimant les pretensions dels promotors, una vegada ja hagués entrat en vigor el Decret que ens ocupa o fins i tot s'hagués adjudicat el concurs corresponent a una ZDP en al que estigui inclosa la ubicació del Parc eòlic la sol·licitud del qual s'acabés declarant indegudament arxivada. Entenem que podrien produir-se supòsits de reclamacions de responsabilitat patrimonial i perjudicis a l'interès general que s'han de tendir a evitar.

Dissetena.- Sobre la possibilitat de participar en la delimitació de les ZDP i en la redacció de les bases del concurs

I per finalitzar aquestes alegacions, hem de manifestar que EolicCat es posa novament a disposició de l'Administració de la Generalitat per col·laborar en la determinació de les àrees geogràfiques que han de ser objecte de les ZDP, en la redacció de les bases dels ulteriors concursos de selecció de promotors i, en particular, en l'establiment dels criteris que han de servir per determinar quina de les proposicions presentades són les més idònies.

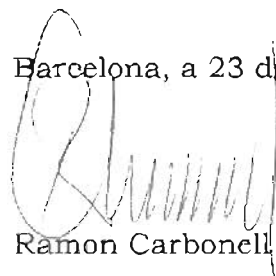
Per tot això,

SOL·LICITO que tingueu per presentat aquest escrit, per formulades les alegacions que s'hi contenen, a fi que siguin tingudes en compte en el Projecte de Decret regulador del procediment administratiu aplicable per a la implantació de parcs eòlics i instal·lacions fotovoltaïques a Catalunya que, finalment, aquest Departament sotmeti a aprovació del Govern.

ALTRESSÍ DIC que els informes tècnics als quals es fa referència a l'apartat b) de l'alegació Tercera i a l'alegació Vuitena s'aportaran properament, i

SOL·LICITO que tingueu per efectuada aquesta manifestació.

Barcelona, a 23 de setembre de 2008.

Ramon Carbonell

**DIRECCIÓ GENERAL D'ENERGIA I MINES. DEPARTAMENT
D'ECONOMIA I FINANCES DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA**
Carrer Provença, 339, 08037 Barcelona